

PEIZAŽAS SU SNIEGENA

(Pro memoria - Viktorui Jonkui)

Sausj medis šerkšnu pasipuošia
Ir sapnuoja per naktį kažką - - -
Panaši į pavasario rožę
Vaikšto sniegena ryto šaka - - -
Bet staiga dingsta šaltas peizažas
Su raudona gėle ar paukščiu,
Tiktai kraujo tamsėjantis lašas
Sniegą tirpdo po baltu medžiu - - -
Tikrovė mane sugrąžina
Žemėn iš aukšto dangaus -
Tiktai ji, bet ne aš,
tiktai ji, bet ne mano širdis graudžiai žino,
Kad aš draugo staiga netekau - - -
Sausj medžiui sunku bristi lauką -
Vis taip noris gegužin - namo - - -
O aš tyliai prisimenu draugą
Tąnakt einantį žemėn žiemot - - -
Stingsta lašantis laikas ir vaškas,
Stingsta popieriaus gniūžtė balta
Ir per vidurį sakinio - taškas, -
Lyg skaudi korektūros klaida,
Iš aukščiau ar žemiau užkoduota, -
Nepataisoma, neapskundžiama - - -
Ak, bejėgiai bejėgiai
bejėgiai prieš ją mūsų protai
Ir širdžių šiluma - - -

- - -

Tikrovė mane sugrąžina
Žemėn iš aukšto dangaus -
Tiktai ji, bet ne aš,
tiktai ji, bet ne mano širdis graudžiai žino,
Kad aš draugo staiga netekau...

- - -

Sausj medis šerkšnu pasipuošia
Ir sapnuoja per naktį kažką - - -
Panaši į pavasario rožę
Vaikšto sniegena ryto šaka - - -